

14 Νοεμβρίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 721/93)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Προβολή λόγου το πρώτον με τη γραπτή αγόρευση — Ο λόγος εδραζόταν επί εκδοθείσης, μετά την άσκηση της προσφυγής, δικαστικής απόφασης — Δεν τεκμηριώθηκε — Η προσφυγή απορρίφθηκε.

5

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

Ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή, που ηγήθη για πρώτη φορά στη γραπτή του αγόρευση, βασίζεται στο περιεχόμενο απόφασης συνάδελφου δικαστή που εξεδόθη στις 8.3.95. Στην υπόθεση **Α. Χαράλαμπος v. Ε.Ε.Υ.**, ο αιτητής, βάσει στοιχείων που προσκόμισε, απέδειξε στο Δικαστήριο, πως από το 1978 οι επιθεωρητές Δημοτικής Εκπαίδευσης αποφάσισαν κατά την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών να μη δίδουν βαθμό πέραν του 36, ενώ η συνολική βαθμολογία σύμφωνα με τους Κανονισμούς μπορεί να φτάσει στους 40. Ο αιτητής, σε εκείνη την υπόθεση, απέδειξε επίσης ως πραγματικό γεγονός, πως η βαθμολογία του αναφορικά με την επαγγελματική κατάρτιση, που είναι ένα από τα τέσσερα στοιχεία κρίσεως, παρέμεινε αμετάβλητη λόγω ακριβώς της τακτικής που αποφάσισαν να ακολουθήσουν οι επιθεωρητές, και παρά το γεγονός ότι είχε στο μεταξύ αποκτήσει τον πανεπιστημιακό τίτλο B.Sc. και αργότερα M.Sc. Στην

20

25

απόφαση του το Δικαστήριο διαπιστώνει την τακτική των επιθεωρητών που υιοθετήθηκε κατ' αντίθεση του περιεχομένου των Κανονισμών, και επιπλέον πως ο αιτητής απέδειξε ότι η πρακτική αυτή πιθανό να επέδρασε δυσμενώς στη βαθμολόγηση του.

5

Ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση δεν πρόβαλε τέτοιο ισχυρισμό στη διαδικασία λήξης της επίδικης απόφασης, μήτε και παρουσίασε οποιαδήποτε στοιχεία για την τεκμηρίωση του στο Δικαστήριο.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με Α.Κ.150
έξοδα.*

10

Αναφερόμενη υπόθεση:

Χαραλάμπους ν. Ε.Ε.Υ. (1995) 4 Α.Α.Δ. 504.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση Επιτροπής που ελήφθη στις 16.7.93 και με την οποία προάχθηκαν αντί του αιτητή τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης.

20

Ι. Νικολάου, για τον Αιτητή.

25

Γ. Στυλιανίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

Αλ. Ταλιαδώρος για Ε. Χρυσοστομίδου, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο 7 Α. Χριστοδούλου.,

30

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής, Βοηθός Διευθυντής Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, προσβάλλει την απόφαση της Ε.Ε.Υ. που ελήφθη στις 16.7.93 και με την οποία προάχθηκαν αντί του ιδίου τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης από 1.9.93.

35

Δυο είναι ουσιαστικά οι λόγοι στους οποίους ο αιτητής στηρίζει την εισήγηση του πως η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, οι πιο κάτω.

40

(α) Διατείνεται πως η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν τον περιέλαβε στον κατάλογο υποψηφίων που εισηγείτο στην Ε.Ε.Υ.

για προαγωγή, γιατί δεν υπολογίστηκαν ορθά οι μονάδες αρχαιότητας που edικαιοúτο, σύμφωνα με το άρθρο 35B(4) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969-1992. Το σύνολο των μονάδων που συγκέντρωσε ο αιτητής ήταν 191.75, ενώ ο τελευταίος υποψήφιος στον κατάλογο είχε 192.83. Η σχετική πιο πάνω διάταξη προβλέπει για το στοιχείο της αρχαιότητας, (παράγγ.γ) πως δίδεται: "ένα δωδέκατο της μονάδας για κάθε συμπληρωμένο μήνα υπηρεσίας σε θέση από την οποία ο υποψήφιος μπορεί να προαχθεί σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας".

Ο αιτητής ισχυρίζεται πως η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν υπολόγισε τις μονάδες του από 21.9.83, που είχε προαχθεί αναδρομικά το 1989 στη θέση Βοηθού Διευθυντή, μετά από ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Όταν αναρτήθηκε ο κατάλογος της Συμβουλευτικής Επιτροπής υπέβαλε ένσταση, στην οποία ανέφερε πως η Συμβουλευτική Επιτροπή θα έπρεπε να λάβει υπόψη της πως διορίστηκε Βοηθός Διευθυντής από 21.9.83.

Η Ε.Ε.Υ. εξέτασε το ζήτημα και αποφάνθηκε πως ορθά και σύμφωνα με το Νόμο ο αιτητής δεν περιελήφθη στον κατάλογο, εφόσον οι μονάδες που συγκέντρωσε ήταν λιγότερες από τον τελευταίο υποψήφιο σ' αυτόν. Δεν διευκρινίζεται όμως στην απόφαση της κατά πόσο οι μονάδες αρχαιότητας του αιτητή υπολογίστηκαν από 21.9.83 ή 1.9.1989. Πρέπει όμως να παρατηρήσω πως και ο ίδιος ο αιτητής στην ένσταση που υπέβαλε εντελώς αόριστα ισχυρίζεται πως οι μονάδες του δεν υπολογίστηκαν ορθά, μιας και είχε προαχθεί αναδρομικά στη θέση από το 1983.

Το ζήτημα δεν μπορούσε να διευκρινιστεί από τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων και γι' αυτό επανανοίχθη η υπόθεση για να δοθούν στο Δικαστήριο οι αναγκαίες λεπτομέρειες. Συνάφως παρουσιάστηκε η Κατάσταση Στοιχείων Εκπαιδευτικών Λειτουργών Δημοτικής Εκπαίδευσης, τεκμ.Ψ, που ήσαν επίσης υποψήφιοι για τη θέση διευθυντή. Από αυτόν αποδεικνύεται πως οι μονάδες για την αρχαιότητα του αιτητή υπολογίστηκαν ορθά από 21.9.83, σε 9.42. Μετά την παρουσίαση αυτού του καταλόγου ο δικηγόρος του αιτητή συμφώνησε, πολύ ορθά, πως η σχετική εισήγηση του εδραζόταν πάνω σε λανθασμένο πραγματικό υπόβαθρο, και την απέσυρε.

β) Ο δεύτερος ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή, που ηγέρθη για πρώτη φορά στη γραπτή του αγωγή, βασίζεται στο περιεχόμενο απόφασης συνάδελφου δικαστή που εξεδόθη στις 8.3.95. Στην *Α. Χαράλαμπος ν. Ε.Ε.Υ.* (1995) 4 Α.Α.Δ. 504, ο αι-

τητής, βάσει στοιχείων που προσκόμισε, απέδειξε στο Δικαστήριο, πως από το 1978 οι επιθεωρητές Δημοτικής Εκπαίδευσης αποφάσισαν κατά την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών να μη δίδουν βαθμό πέραν του 36, ενώ η συνολική βαθμολογία σύμφωνα με τους Κανονισμούς μπορεί να φτάσει στους 40. Ο αιτητής, σε εκείνη την υπόθεση, απέδειξε επίσης ως πραγματικό γεγονός, πως η βαθμολογία του αναφορικά με την επαγγελματική κατάρτιση, που είναι ένα από τα τέσσερα στοιχεία κρίσεως, παρέμεινε αμετάβλητη λόγω ακριβώς της τακτικής που αποφάσισαν να ακολουθήσουν οι επιθεωρητές, και παρά το γεγονός ότι είχε στο μεταξύ αποκτήσει τον πανεπιστημιακό τίτλο B.Sc. και αργότερα M.Sc. Στην απόφαση του το Δικαστήριο διαπιστώνει την τακτική των επιθεωρητών που υιοθετήθηκε κατ' αντίθεση του περιεχομένου των Κανονισμών, και επιπλέον πως ο αιτητής απέδειξε ότι η πρακτική αυτή πιθανό να επέδρασε δυσμενώς στη βαθμολόγηση του. 5
10
15

Ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση δεν πρόβαλε τέτοιο ισχυρισμό στη διαδικασία λήψης της επίδικης απόφασης, μήτε και παρουσίασε οποιαδήποτε στοιχεία για την τεκμηρίωση του στο Δικαστήριο. Αντίθετα, στην ένσταση του προς την Ε.Ε.Υ. ήγειρε μόνο το θέμα που έχω ήδη συζητήσει στην παράγραφο (α) πιο πάνω. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται με £150 έξοδα εις βάρος του αιτητή.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
£150 έξοδα.*